

Jag börjar bli ganska duktigt förbannad på resebolagets representant. Marie och jag är på väg till Mexiko på semester och tre veckor före avresan kan man maila frågor till reseledaren på plats. De lovar att försöka svara på allt. Det förbehållet visar sig vara nödvändigt. Mina frågor kan de inte svara på alls: "Lämpar sig vägarna i omgivningen för landsvägs cykling? Finns det banmarkeringar i hotellpoolen? Hur långt är det till närmaste friidrottsanläggning?"

Jag är väl medveten om att jag inte är den genomsnittlige *all inclusive*-resenären som låter mig sondmatas med mat och dryck i två veckor för att sedan, fet och sönderstekt, rullas hem igen i mitt eget flott. Jag bryr mig inte om var man kan köpa handflätade väskor eller hyra vattenskoter. Min plan är att käka gott, träna hårt och kolla av lite mayalämningar. Sedan hem igen lagom kroppsligt och andligt stimulerad.

Sverre, som min norske mailkontakt heter, visar sig inte bara vara oduglig i största allmänhet – han saknar humor också. Att jag uttrycker en förhoppning om två "stenhårda veckor" och att jag hoppas att få hjälp med min "hängivna självspäkning", förbigår han med tyst-

nad. Humor och humor, förresten. Det är ju sant. Försöker bara formulera det på ett sätt så att det ska verka som att jag har lite självdistanst. Han genomskådar mig nog, den jäveln.

FÖRKYL D ÄR JAG också knappt en vecka före avfärd. Det är Marie som smittat mig, som vanligt. Att vara tillsammans med henne innebär en riskexponering i paritet med att slicka tallrikar på valfritt daghem. Det är lite småsnörvligt mest hela tiden (åtminstone ett par gånger om året). Mitt immunförsvar är däremot som en rustning av titan. Folk kan hosta mig rakt i ansiktet. Inget biter. Nästan.

Jag har försökt hålla mig absolut så långt jag kan från Marie de dagar hon burit på smittan, men till slut är det ändå någon liten basilusk som lyckas tränga igenom mitt harnesk. Nu står jag och sköljer näsan över diskhon för att kunna andas normalt. Det får exakt motsatt effekt. Hostande och frustande tar jag spjörn mot diskbänken efter en rejäl kallsup.

- Jag blir fan skendränk!
- Du gör ändå det där frivilligt.
- Mitt överjag är gigantiskt, jag vet inte vad som är frivilligt längre.

FÖLJ MÅRTENS BLOGG PÅ:
[RUNNERSWORLD.SE/
 BLOGS/KLINGBERG](http://RUNNERSWORLD.SE/BLOGS/KLINGBERG)

SNART VÄNTAR magsjuka också. Reser jag längre än till Göteborg åker jag på något direkt, det vet jag sedan gammalt. Mexiko... Jag kan lika gärna ta en klunk av vattnet i toalettstolen direkt. Ju förr det drar igång desto bättre. Kanske jag får några anständiga dagar mot slutet, innan jag åker hem. Hur anständigt det nu blir på en *all inclusive*-resort, där barn inte är tillåtna.

Lugnt och skönt kanske ni tror, men jag har varit på ett sådant ställe förut. Att man inte får ta med sig barn betyder inte att man inte kan tillverka några. Tvärtom. Jag förväntar mig en kaninfarm. Inte mig emot. Jag är ingen puritan. Bara jag får springa!

JAG GÖR ETT nytt försök att kontakta Sverre: "Löparbanorna, hur går det med dem?"

Jag skiter i att det är nyårsafton, han kan behöva något vettigt att göra mellan tequila-racen. När han svarar att det inte finns några löparbanor i hela Mexiko (!) påminner jag honom om att det faktiskt hållits olympiska spel i landet. Jag bifogar bilden på Tommie Smith och John Carlos som höjer sina handskbeklädda nävar på pallen. "Don't fuck with me", liksom.

Jag behöver inga banor för att köra intervaller, men det är bra att veta om det är någon idé att ta med spikskorna.

Och pedaler, vad gäller? Ta med egna? Eller sitter det rätt sort på hotellets träningscyklar?

Jag betvivlar det starkt.

MAN SKA INTE ha semester för ofta.

Det är bara stressande. Jag tycker det är äventyrligt nog att kryssa mellan lågstadieungarna på Zinkensdamms IP. Men å andra sidan: Hernán Cortés erövrade hela landet utan någon som helst förhandsinformation. Knarkkartellerna är dock bättre beväpnade än aztekerna. Och mindre godtrogna. Jag kommer nog få kuta oavsett vad jag har på fötterna.

MÅRTEN KLINGBERG
 SKÅDESPELARE, REGISSÖR,
 LÖPARE OCH TRIATHLET.